

خلیفہ وقت حضرت عمر فاروق

پس از درگذشت جانشین رسول الله بنا بر وصیت ایشان و تأیید شورا و اخذ بیعت از کافر مردم عمر فاروق به عنوان امیرالمومنین زمام خلافت را بدست گرفت. وی در سال ۱۳ هجری یا ولایت حضرت ابوبکر و بدون دخالت منتقم مردم خلیفه شد. وی حدود ۱۵ سال برای این منصب کلیه زرد مردم که ابوبکر را خلیفه رسول الله می نامیدند در ابتدا حضرت عمر را "خلیفه ای خلیفه رسول الله می خواندند اما این لقب را سنیین می شمردند در همان روزگار مردم قوماندهان سپاه را امیر می خواندند و از قضا یکی از صحابہ عمر را امیرالمومنین خطاب کرد که از آن پس او از طرف مردم به این لقب خوانده می شد.

دوران خلافت حضرت عمر، پر از حوادث اتفاق گوناگون است که به برخی از آنها اشاره می کنیم.

۱. از مهم ترین اتفاقاتی که در این دوره رخ داد، فتوحات گسترده ای بود که مسلمانان بدان دست یافتند ابتدا از فتح سمرقند و سپس ایران پس سایر اسلام آمد آذربایجان و ارمنستان امروزی نیز نقطه جدی در این مسیر بودند از مسیری دیگر بیت المقدس و شامان به سطره مسلمانان درآمد.

۲. خلیفه دوم خود را دارای اختیارات زیادی می دانست. از این او بدون هیچ مشکلی دست به تخریب برخی از احکام فرعی می زد.

۳. عمر کنترل ویژه ای نسبت به حکمرانان خود داشت او در وقت رفتن به محل خدمت، ثروت آنان را ثبت می کرد و عموماً در وقت بازگشت اموال آنان را دو نیمه کرده نیمی را به آنان داده و نیم دیگر را به بیت المال می سپرد.

۴. حضرت عمر پیش از هر شخصیتی دیگری در فکر و اندیشه اهل سنت تأثیر داشته.

و همان گونه که دوره‌ای از لحاظ تاریخی، مقطع بسیار مهمی در تاریخ اسلام به شمار می‌آید، فکر و عمل او نیز برای مسلمانان سنی مذهب اهمیت بسیار بالایی دارد. (یعنی اهمیت تا جای آنست که از او به عنوان الگوی یاد می‌شود، که هیچ گونه خطای نداشتند و می‌توان به هر قول و فعل او به عنوان سیره و سنتی شرعی استناد کرد.)

کارهای نیمه تمام، جهادی زمانه خلیفه اول پیمان بصره، توطئه خلیفه دوم به بیان رسید، اختیار دولت اسلامی منظم، دیوان‌ها مرتب، حقوق و مشورتی برای اصحاب کارکنان دولت اسلامی و ازواج مطهرات و اهل بیعت تعیین و با بهترین وجه و اتحاد سیاست درست خرج بر اراضی مفتوحه وضع و برای سرزمینهای مختلف دولت اسلامی قوانین و مقرراتی شد. با شهروندان بلاد مفتوحه بر اساس رفتن اسلامی، عدل و تسامح رفتاری شد. مسیحی، یهودی و در مجموع بیرون کتابهای اجتماعی آزادانه حق داشتند. مراسم عبادی خود را بجای آوردند. ایشان در طول زمان خلافت راشدین کارهای انجام داده که تاریخ نظر آن را کمتر سراغ دارند. در اقتدار حضرت عمر آزادی بیان، نقد و اشتیاق و از همه مهم تر نقد حکام کاملاً رسمی و قانونی بود. هر کس را می‌تواند خلیفه را نقد کند، ما در تاریخ داریم که زنها خلیفه را نقد کردند.